

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2/2550

นายพัน พรหมเถาว์ ผู้ฟ้องคดี ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ผู้ถูกฟ้องคดี

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

ไม่มีย่อสั้น

คำพิพากษา

(สำเนา) คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่ ๒/๒๕๕๐ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง เขตอำนาจศาลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ศาลปกครองเชียงใหม่ ระหว่าง ศาลแขวงลำปาง การส่งเรื่องต่อคณะกรรมการ ศาลปกครองเชียงใหม่โดยสำนักงานศาลปกครองส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคสาม ซึ่งเป็นกรณีศาลที่รับฟ้องคดีเห็นว่าคดีไม่อยู่ในเขตอำนาจ และศาลที่ส่งความเห็นและศาลที่รับความเห็นมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องอำนาจศาลในคดีนั้น ข้อเท็จจริงในคดี เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ นายพัน พรหมเถาว์ ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๔๑/๒๕๔๙ ความว่า ขณะเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปาง ได้รับคำสั่งให้ขับรถยนต์หมายเลขทะเบียน ๕ ฉ ๓๒๐๓ กรุงเทพมหานคร ออกปฏิบัติงานให้การสนับสนุนหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ในพื้นที่อำเภอแม่เมะ จังหวัดลำปาง ในวันที่ ๑๖ ถึง ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ขณะผู้ฟ้องคดีขับรถยนต์เดินทางกลับที่พัก เกิดอุบัติเหตุรถยนต์พลิกคว่ำได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ๖๕๕/๒๕๔๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๔ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดสอบสวนแล้วเห็นว่าอุบัติเหตุดังกล่าวเป็นเหตุสุดวิสัยที่จะป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุได้ จึงมีต่อรับผิดชอบความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยให้หน่วยงานของรัฐนั้นเป็นผู้รับผิดชอบความเสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำไปในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ คณะกรรมการดังกล่าวเสนอความเห็นไปยังผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นชอบตามที่คณะกรรมการฯ เสนอต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ลป.๐๐๓๓/๒๔ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๔๕ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงถึงปลัดกระทรวงการคลังว่า จังหวัดลำปางพิจารณาเห็นชอบตามผลสรุปรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางมีหนังสือที่ กค.๐๔๐๖.๔/๑๓๕๙๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ แจ้งผลการพิจารณาถึงผู้ถูกฟ้องคดีว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมิใช่เกิดจากการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายจำนวน ๑๐๖,๕๕๐ บาท เป็นการเฉพาะตัว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ลป.๐๐๒๗/๒๔๒๔๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๑๐๖,๕๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การพิจารณา

สั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีล่าช้ามาก ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนและเสียหาย กล่าวคือ หลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้ว เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางสอบราคาค่าซ่อมรถ จากอู่ซ่อมรถยนต์ในจังหวัดลำปาง ๒ แห่ง คือ อู่ อ.สุรินทร์ และอู่ชาตรีการช่าง เสนอราคาค่าซ่อม ๑๒๕,๔๑๙ บาท ๓๔ รายการ และ ๖๐,๐๐๐ บาท ๓๐ รายการ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ สั่งการหรืออนุมัติให้ซ่อมรถยนต์คันที่เกิดเหตุภายในระยะเวลาอันควร ปลอมยให้รถยนต์คัน ที่เกิดเหตุจอดตากแดดตากฝนทิ้งไว้เป็นเวลานาน ๒ ปีกว่า ทำให้รถยนต์เสื่อมสภาพลง ชิ้นส่วน อะไหล่ถูกถอดขโมยไปหลายรายการการที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีใช้เงินเป็น จำนวนถึง ๑๐๖,๕๕๐ บาท จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีสอบสวนข้อเท็จจริงใหม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วยกคำขอโดยอ้างว่าหากไม่ เห็นด้วยให้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ ผู้ถูกฟ้องคดีและกระทรวงการคลังมิได้พิจารณา วินิจฉัยสั่งการให้เป็นไปตามระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๗ กรณีการแจ้งผลการพิจารณาของ กระทรวงการคลังล่าช้า และผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มีคำสั่งตามที่เห็นสมควร และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ทราบแต่อย่างใด คำสั่งให้ชดใช้เงินจำนวน ๑๐๖,๕๕๐ บาท จึงไม่ถูกต้อง และไม่ชอบด้วยระเบียบ ดังกล่าว และคดีขาดอายุความแล้ว ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ลป.๐๐๒๗/๒๕๒๔๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ภายหลังเกิดอุบัติเหตุ เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดลำปางสอบราคาค่าซ่อมรถจากอู่ซ่อมรถยนต์ ๒ แห่ง แต่ทั้งสองอู่มีรายการซ่อม ไม่ตรงกันทั้งหมด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำปางเห็นว่า รายการซ่อมและราคาแตกต่างกัน มาก จึงขอความร่วมมือศูนย์ช่างบำรุงที่ ๑๐ (เชียงใหม่) ซึ่งเป็นหน่วยงานทางราชการประมาณการ ราคาซ่อม ศูนย์ช่างบำรุงที่ ๑๐ (เชียงใหม่) ประมาณราคาซ่อมเป็นเงิน ๑๐๖,๕๕๐ บาท ผู้ถูก ฟ้องคดีจึงใช้ประมาณการราคาซ่อมโดยศูนย์บำรุงที่ ๑๐ (เชียงใหม่) ดังกล่าวเป็นหลักในการเรียก ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้สั่งการให้ซ่อมปลอมยให้ตากแดด เป็นเวลา ๒ ปี ทำให้รถยนต์เสื่อมสภาพ ชิ้นส่วนอะไหล่ถูกถอดขโมยไปหลายรายการเป็นข้ออ้างที่ เลื่อนลอย ไม่มีมูลความจริง ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถยืนยันได้ว่า อะไหล่ชิ้นไหนหาย การประเมินราคา ซ่อมมีตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๔ มิใช่ประเมินในวันที่แจ้งให้ชดใช้เงิน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ชดใช้ค่าเสียหายตามหนังสือจังหวัดลำปางที่ ลป.๐๐๒๗/๒๕๒๔๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ เป็น การกระทำในฐานะเจ้าหน้าที่ทั่วไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ไม่ได้ใช้อำนาจตาม มาตรการบังคับทางปกครอง ในฐานะผู้บังคับบัญชาสั่งให้เจ้าหน้าที่ได้บังคับบัญชาปฏิบัติตามคำสั่ง แต่อย่างใด หนังสือที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวจึงยังไม่เป็น คำสั่งทางปกครอง เมื่อผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่นำเงินมาชดใช้ภายในกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงส่งเรื่องให้ พนักงานอัยการประจำศาลแขวงลำปางพิจารณาดำเนินการฟ้องคดีแพ่งแก่ผู้ฟ้องคดี (ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดียื่นฟ้องนายพัน พรหมเถาว์ ผู้ฟ้องคดี เป็นจำเลยใน คดีแพ่งของศาลแขวงลำปาง หมายเลขดำที่ ๘๐๙/๒๕๔๙) นอกจากนี้ กรณีของผู้ฟ้องคดีไม่ใช่กรณี ที่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๑๗ แห่งระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากเป็นกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็น ว่า ไม่ต้องรับผิด โดยผู้ถูกฟ้องคดีเห็นชอบด้วย จึงไม่มีกรณีที่ต้องเตรียมเรื่องฟ้องคดีหรือใช้ มาตรการบังคับทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๕ ก่อนที่กระทรวงการคลังวินิจฉัย ซึ่งกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้อง

รับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังเห็นว่าต้องรับผิดชอบ มาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง กรณีนี้จึงใช้อายุความ ๑ ปี นับแต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง เมื่อผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีสอบสวนใหม่แล้วผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งยกคำขอให้สอบสวนใหม่ และแจ้งว่าหากไม่เห็นด้วยให้ยื่นอุทธรณ์หรือยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่แต่ตามคำฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีกลับฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้ในคดีแพ่ง จึงเป็นการฟ้องผิดศาลผิดข้อเท็จจริง นอกจากนี้ คดีนี้กระทรวงการคลังมีคำวินิจฉัยว่าอุบัติเหตุเกิดจากการขับรถของผู้ฟ้องคดีซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้น กรณีดังกล่าวจึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ มิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างเหตุให้พ้นความรับผิดชอบได้ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง และขณะนี้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดีส่งเรื่องให้พนักงานอัยการฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นคดีแพ่งแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องแก้ต่างในคดีแพ่ง มิใช่นำคดีมาฟ้องเป็นคดีปกครอง เพราะหนังสือที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงินนั้น ไม่ได้ระบุว่าจะใช้มาตรการบังคับทางปกครองเช่นใด หากแต่ระบุว่า หากผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ชดใช้ ผู้ถูกฟ้องคดีจะดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีต่อไป คดีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ขอให้ยกฟ้องและจำหน่ายคดีศาลปกครองเชียงใหม่เห็นว่า เหตุแห่งการฟ้องคดีเกิดจากกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางมีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมิใช่เกิดจากการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินจำนวน ๑๐๖,๕๕๐ บาท เป็นการเฉพาะตัว และผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ ลป ๐๐๒๗/๒๔๒๔๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑๐๖,๕๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ซึ่งข้อความตามหนังสือดังกล่าว มิได้มีข้อความตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่จะใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน แต่หนังสือดังกล่าวเป็นการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการที่รถยนต์ของทางราชการได้รับความเสียหาย อันเนื่องมาจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นและการที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งว่า หากผู้ฟ้องคดีละเลยเพิกเฉย เมื่อพ้นระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจะดำเนินคดีกับผู้ฟ้องคดีต่อไป นั้น เป็นการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะใช้สิทธิทางศาลในฐานะผู้เสียหาย ซึ่งเป็นกรณีที่ทำได้แต่โดยการยื่นฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมส่วนแพ่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหาใช่เป็นการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมายในลักษณะหนึ่งลักษณะใดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อพิจารณาได้ความว่าการกระทำดังกล่าวไม่ใช่เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย หากแต่เป็นการใช้สิทธิทางศาลในฐานะที่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้เสียหาย และยังอยู่ในขั้นตอนการเตรียมการของผู้ถูกฟ้องคดีกับสำนักงานอัยการสูงสุด ยังไม่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงยังมีใช่เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดี คดีนี้จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เป็นคดีพิพาทในส่วนแพ่งอันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลแขวงลำปางเห็นว่า คดีนี้ผู้

ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ขอให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ลป ๐๐๒๗/๒๕๒๔๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ โดยอ้างว่าการพิจารณาสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีล่าช้า ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้เงิน เป็นคำสั่งที่มีชอบและไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี คดีจึงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่า หนังสือดังกล่าวจะ ถือว่าเป็นการออกคำสั่งของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) หรือจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินควรของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ซึ่งเป็นคนละกรณีกับเรื่องการกระทำละเมิดของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีจะต้อง รับผิดชอบในผลแห่งการกระทำละเมิดเป็นการเฉพาะตัวหรือไม่ต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความรับ ผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ ในส่วนนี้เมื่อกระทรวงการคลังโดย กรมบัญชีกลางเห็นว่า การกระทำละเมิดของผู้ฟ้องคดีมิได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ และสำนักปลัด กระทรวงสาธารณสุขเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยต่อศาลแขวงลำปางให้รับผิดชอบชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนเป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๐๙/๒๕๔๙ ศาลแขวงลำปางก็ได้รับคำฟ้องไว้ พิจารณาแล้ว คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทกันเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ ชอบด้วยกฎหมาย และเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความผิดอย่างอื่นของเจ้าหน้าที่ของรัฐอัน เกิดจากการออกคำสั่งทางปกครองและปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินควร ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณา พิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ คำวินิจฉัย ปัญหาที่ต้องพิจารณา คดีอยู่ในอำนาจพิจารณา พิพากษาของศาลยุติธรรมหรือศาลปกครอง คณะกรรมการพิจารณาแล้ว คดีนี้ ขณะเกิดเหตุ ผู้ ฟ้องคดีรับราชการเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ลำปาง จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อเท็จจริงตามฟ้องปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอให้เพิก ถอนคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ลป.๐๐๒๗/๒๕๒๔๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ ที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดี ชดใช้เงินค่าเสียหายให้แก่ทางราชการเป็นการเฉพาะตัว อันเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดซึ่ง มิใช่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ กรณีขับรถยนต์ราชการไปเกิดอุบัติเหตุเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย โดยอ้างว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีและ กระทรวงการคลังมิได้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๗ กรณีการ แจ้งผลการพิจารณาของกระทรวงการคลังล่าช้าและผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มีคำสั่งตามที่เห็นสมควร และ มิได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด ทั้งการพิจารณาอนุมัติให้ซ่อมรถยนต์คันที่เกิดเหตุของผู้ถูก ฟ้องคดีเป็นไปอย่างล่าช้า ทำให้รถยนต์ถูกทิ้งไว้เป็นเวลานานและเกิดความเสียหายมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีสอบสวนข้อเท็จจริงใหม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ ยกคำขอโดยแจ้งว่าหากไม่เห็นด้วยให้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วัน ได้รับแจ้งคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีชอบด้วยระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ทั้งคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ลป.๐๐๒๗/๒๕๒๔๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ ไม่ใช่ คำสั่งทางปกครอง แต่เป็นเพียงการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายในฐานะที่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็น เจ้าหนี้ทั่วไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อ หน่วยงานของรัฐที่มีไม่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่นำเงินมาชดใช้ภายใน

กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดี จึงส่งเรื่องให้พนักงานอัยการประจำศาลแขวงลำปางฟ้องคดีแพ่งกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องแก้ต่างในคดีแพ่ง มิใช่นำคดีมาฟ้องเป็นคดีปกครอง สำหรับข้ออ้างที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีสั่งการให้ซ่อมรถยนต์ล่าช้า ทำให้รถยนต์เสื่อมสภาพ ขึ้นส่วนอะไหล่ถูกถอดขโมย เป็นข้ออ้างที่เลื่อนลอย ไม่มีมูลความจริง การประเมินราคาซ่อมมีตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๔ มิใช่ประเมินในวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ชดใช้เงิน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งยกคำขอให้สอบสวนข้อเท็จจริงใหม่และแจ้งว่า หากไม่เห็นด้วย ให้ยื่นอุทธรณ์หรือยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเชียงใหม่ แต่คำฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีมิได้ฟ้องขอให้ยกเลิกคำสั่งจังหวัดลำปางที่ไม่สอบสวนข้อเท็จจริงใหม่ แต่กลับฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือทวงถามให้ชำระหนี้ในคดีแพ่ง จึงเป็นการฟ้องผิดศาลผิดข้อเท็จจริง ดังนั้น แม้คดีนี้ เป็นกรณีผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะเกิดเหตุเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการซึ่งปฏิบัติราชการ ในเขตจังหวัดลำปาง ขอให้เพิกถอนคำสั่งจังหวัดลำปาง ที่ ลป.๐๐๒๗/๒๔๒๔๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๘ โดยกล่าวอ้างว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่การที่ผู้ฟ้องคดีนี้ ฟ้องคดีโดยมีมูลคดีจากการที่ผู้ฟ้องคดีขับรถยนต์ของทางราชการไปเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ของทางราชการเสียหาย ไม่ว่าการเกิดอุบัติเหตุดังกล่าวจะเกิดในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการดังที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดลำปางที่ ๖๕๕/๒๕๔๔ สรุปผลว่า ผู้ฟ้องคดีขับรถยนต์ในวันเกิดเหตุเป็นการปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมิได้เกิดจากความบกพร่องในหน้าที่ จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเจตนาจะละเมิดต่อทรัพย์สินของรัฐ อุบัติเหตุดังกล่าวเป็นเหตุอันสุดวิสัยที่จะป้องกันได้ หรือจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมีลักษณะเป็นดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างในบันทึกข้อความของผู้ฟ้องคดีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ฉบับลงวันที่ - กันยายน ๒๕๔๘ เรื่อง ขอให้สอบสวนข้อเท็จจริงใหม่กรณีความรับผิดชอบทางละเมิดของนายทัน พรหมเถาว์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างในบันทึกขอให้สอบสวนข้อเท็จจริงใหม่ดังกล่าวนี้ว่า ผู้ฟ้องคดีนอกจากมีหน้าที่ขับรถไปราชการตามคำสั่งแล้วยังมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบดูแลรถยนต์ที่ขับด้วย ในวันเกิดเหตุเป็นวันเสาร์ซึ่งหยุดราชการและกลับมาส่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่สำนักงานสาธารณสุขเป็นเวลาค่าแล้ว ผู้ฟ้องคดียังมีหน้าที่ต้องดูแลถึงขับรถยนต์ของทางราชการกลับเพื่อไปเก็บรักษาไว้ที่บ้าน ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ได้ขออนุญาตยามตามที่ให้การไว้กับคณะกรรมการสอบสวนชุดก่อน มิใช่การนำรถยนต์ราชการไปใช้เป็นการส่วนตัวดังที่กรมบัญชีกลางมีความเห็น และการที่จังหวัดลำปางยกคำขอให้สอบสวนใหม่โดยเห็นว่าคณะกรรมการชุดก่อนสอบสวนชอบแล้ว และยืนยันว่า กรมบัญชีกลางพิจารณาถูกต้อง โดยจังหวัดลำปางระบุให้ผู้ฟ้องคดีสามารถใช้สิทธิทางศาลได้ในกำหนด ๙๐ วัน แสดงว่า ข้อเท็จจริงอาจยุติตามความเห็นของฝ่ายใดก็ได้ตามแต่ข้อเท็จจริงที่จะปรากฏในชั้นพิจารณาของศาล เมื่อการขับรถยนต์ของทางราชการไปเกิดอุบัติเหตุของผู้ฟ้องคดี อันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ เป็นการกระทำละเมิดซึ่งโดยลักษณะมิใช่เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายหรือจากกฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ดังนั้น คดีพิพาทจึงมิใช่กรณีการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายฯ ที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองพ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า คดีระหว่าง นายทัน พรหมเถาว์ ผู้ฟ้องคดี ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ผู้ถูกฟ้องคดี อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม (ลงชื่อ)

ปัญญา ถนอมรอด (ลงชื่อ) สุวัฒน์ วรรณะหทัย (นายปัญญา ถนอมรอด) (นายสุวัฒน์ วรรณะหทัย) ประธานศาลฎีกา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลยุติธรรม (ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน (ลงชื่อ) อัครวิทย์ สุมาวงศ์ (นายอัคราทร จุฬารัตน) (นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์) ประธานศาลปกครองสูงสุด กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลปกครอง (ลงชื่อ) พลโท สายัณห์ อรรถเกษม (ลงชื่อ) พลโท อาชวัน อินทเรศร (สายัณห์ อรรถเกษม) (อาชวัน อินทเรศร) หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศาลทหาร (ลงชื่อ) พรชัย รัศมีแพทย์ (นายพรชัย รัศมีแพทย์) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ?? ?? ?? ?? ๘

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2/2550>